

FERRARI: 17 РОКІВ БЕЗ ТИТУЛУ. ЧОМУ ТАК І НЕ ЗДОБУЛИ ЧЕМПІОНСТВА?

Уяви команду, яка виграла більше чемпіонатів, ніж будь-хто в історії Ф1. Команду, яка єдина брала участь у кожному сезоні з 1950-го. Команду, заради якої мільйони людей, які ніколи не дивились жодної гонки, знають що таке Формула 1.

Тепер уяви, що ця команда не виграє титул вже 17 років.

Сім різних
чемпіонів.
І жодного з Ferrari.

Як це взагалі можливо?

Не через брак
грошей.
Не через брак
таланту.
І навіть не через відсутність швидкої машини.

Тоді — через що? Сьогодні розбираємо найбільшу загадку сучасної Формули 1.

2008 рік. Бразилія, остання гонка сезону. Феліпе Масса перетинає фінішну пряму першим — і рівно на 40 секунд стає чемпіоном світу. Поки Льюїс Хемілтон не обганяє Тімо Глока на останньому повороті останнього кола і не вириває титул в буквальному сенсі в останню мить.

Ferrari того дня виграли Кубок конструкторів. Але пілотський титул проковтнула доля.

Це був останній раз, коли Ferrari стояли на вершині Формули 1. І з того моменту щось пішло не так. І це триває вже 17 років.

Але найболючіше не те, що вони програвали. Найболючіше те, що вони кілька разів були впритул — і кожного разу знаходили спосіб не взяти своє. Це не невдача. Це система.

2010 рік. Фінальна гонка в Абу-Дабі. Фернандо Алонсо — один з найталановитіших пілотів в історії — може стати чемпіоном. Для цього треба просто обігнати Віталія Петрова на Renault.

Ferrari вирішили не робити піт-стоп. Алонсо застряг за повільнішою машиною на 50 кіл. Не через те що не мав швидкості. Через те що команда зробила неправильний стратегічний вибір у вирішальний момент.

Себастьян Феттель став чемпіоном. Алонсо — ні. Алонсо після фінішу гнівно жестикулював у бік Петрова прямо з кокпіту — хоча той просто їхав швидше за те, на що Ferrari розраховували.

Два роки потому, 2012-й. Ferrari мала повільнішу машину, але Алонсо витягнув з неї неймовірний максимум і програв Феттелю рівно три очки. Три. Це був сезон, де Алонсо переміг слабшою машиною — і все одно програв. Не пілот підвів команду. Команда підвела пілота.

Перший діагноз Ferrari цієї епохи вже тоді був очевидним: вони не вміють приймати правильні рішення під тиском. І це повторюватиметься ще багато разів.

З 2015 по 2018 рік Ferrari зробили нову серйозну заявку. Себастьян Феттель — чотириразовий чемпіон — прийшов щоб повернути Скудерії корону. І спочатку все виглядало інакше.

2017-й і 2018-й були реальним протистоянням. Ferrari були швидкі. Феттель лідирував у чемпіонаті після перших гонок обох сезонів. Хемілтон і Mercedes відчували справжній тиск — вперше за роки.

А потім — Хоккенгайм 2018. Феттель лідирує, починається дощ, і на мокрій трасі він вилітає з дороги без жодного контакту. Просто помилка під тиском. Після тієї гонки Ferrari більше не наздогнали.

Але не лише Феттель. Того ж року Ferrari кілька разів допустили стратегічні помилки, які коштували їм очок у вирішальні моменти. Двигун Феттеля зламався в Японії, коли він реально міг боротися за перемогу. Знову та сама картина: машина є, пілот є, але щось обов'язково ламається — механічно або тактично — саме тоді, коли не можна.

І тут варто сказати про те, про що рідко говорять відкрито. Ferrari у ті роки мали серйозні проблеми з внутрішньою культурою команди. Рішення приймались повільно. Команда не була єдиним організмом. Маттіа Бінотто, який очолював команду з 2019-го, пізніше визнав:

структура була занадто складною, щоб реагувати швидко. У Mercedes у той самий час Тото Вольф вибудував машину прийняття рішень, яка працювала як годинник. У Ferrari — як італійська бюрократія.

Другий діагноз Ferrari: вони вміють тиснути суперника. Але не вміють довести сезон до кінця без критичних помилок.

Якщо є один сезон, який зламав серця тифозі більше за всі інші — це 2022-й.

Шарль Леклер стартував феноменально. Перемога в Бахреїні, перемога в Австралії. Ferrari виглядали найшвидшою машиною на старті сезону. Ферстаппен сам казав — Ferrari були попереду.

А потім почалося.

Іспанія: Леклер лідирує — відмова двигуна. Баку: знову двигун. Монако: Леклер бере поул, команда ставить неправильні шини під дощ — падає з першого на четверте місце. По радіо — тільки одне слово, яке тут краще не повторювати.

Угорщина: Ферстаппен отримав штраф і стартував позаду — ідеальний шанс для Ferrari. Вони ставлять Леклеру харди в холодних умовах, коли всі їдуть на медіумах. Леклер вимушений робити третій піт-стоп і втрачає позицію.

До кінця сезону відставання від Ферстаппена — 146 очок. При тому що на старті Ferrari мали машину, яка реально не поступалась Red Bull.

Леклер сказав тоді: "Було забагато помилок і забагато втрачених можливостей." Більш точного діагнозу Ferrari за 17 років — не існує.

2025 рік. Ferrari зробили хід, за яким спостерігав світ. Льюїс Хемілтон — семиразовий чемпіон, найтитулованіший пілот в історії — переходить з Mercedes. Мрія Маранелло: найвідоміший пілот в найвідомішій команді.

Реальність виявилась жорсткою.

Хемілтон завершив сезон шостим у чемпіонаті. Без жодного подіуму в гонках. Ferrari — четверті в Кубку конструкторів, на 435 очок позаду McLaren. Сам Хемілтон назвав це найгіршим сезоном у кар'єрі. Льюїс прийшов здійснити дитячу мрію. Можливо, навіть, хотів би залишити

ще більший слід в історії спорту, здобувши 8мий титул. Але Ferrari поки що бореться з собою.

3 квітня 2025-го Ferrari відмовились від сезону — переключили всі ресурси на регламент 2026. Новий двигун, нова аеродинаміка — перезавантаження, яке буває раз на десятиліття. Вперше за 17 років Ferrari готували машину разом з гонщиком, а не для нього. Семиразовий чемпіон формує болід під себе з нуля. Найрозумніший хід за десятиліття — чи чергова красива казка перед розчаруванням?

Отже — що не так з Ferrari ці 17 років?

Не одна річ. Цілий список, який повторюється по колу, немов прокляття.

Стратегічні помилки, які не вчать нічому нового. Надійність, яка підводить саме тоді, коли не можна. Пілоти, які доходили до краю — але команда не давала їм переступити. І постійне відчуття, що Ferrari реагують на події замість того щоб керувати ними.

Вони знають як побудувати швидку машину. Вони досі не навчилися виграти цілий сезон без критичних помилок. І поки ця системна проблема не буде вирішена — жоден пілот, навіть Хемілтон, не зможе її перекрити своїм талантом.

І ще один момент, який рідко звучить у публічних дискусіях. За ці 17 років Ferrari змінили шість керівників команди. Шість. Mercedes за той самий час — одного. Red Bull — одного. Коли команда не може зберегти стабільність на рівні лідерства — вона не може бути стабільною на трасі. Це не збіг. Це система.

2026-й — останній великий шанс цього покоління. Новий регламент скидає карти заново. Ferrari мають Хемілтона, новий двигун і, схоже, правильну стратегію підготовки.

Але ми вже чули подібне. У 2017-му. У 2018-му. У 2022-му.

Якщо і тоді не вийде — питання вже буде не "чому так довго?"
Питання буде: "А чи взагалі можливо?"

Напиши в коментарях — ти віриш, що Ferrari з Хемілтоном нарешті заберуть титул у 2026-му? Підписуйся — попереду ще багато історій, які Ф1 не любить згадувати.

